

РЕШЕНИЕ

№ 4356

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **2802** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., ЕИК[ЕИК], чрез ст. юр. СЛ. С., срещу решение № 590/17.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13238/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 104-и състав, с което е отменено наказателно постановление № 22-007532/16.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение на чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 61, ал. 1 от КТ.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че не е осъществен състава на нарушение по чл. 414, ал. 3 от КТ. Искане се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В с.з. се представлява от юриск. С., която поддържа жалбата, прави възражение за прекомерност на адв. хонорар на насрещната страна.

Ответникът, чрез проц. представител адв. К., оспорва жалбата, претендира потвърждаване на процесното решение, претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на нарушението не е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата – писмени и гласни, от които се установява по безспорен и категоричен начин вписването в трудови ведомости явяването на работника в периода преди сключване на трудов договор, поради техническа грешка. Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон, при липса на съществено нарушение на процесуалните правила, предвид на което липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактическата обстановка, изложена в АУАН, не се установява по безспорен и категоричен начин като се оборва от въззивника, посредством събраните в хода на производството гласни доказателства. Всички тези писмени и гласни доказателства са обсъдени подробно поотделно и в тяхната съвкупност от въззивния съд, който е изложил подробни съображения защо кредитира същите и прима за установено липсата на положен труд от работника преди сключване на трудов договор. Обсъдена е и причината за липсата на събрани гласни доказателства от страна на работинка пред въззивната инстанция и невъзможността в случая да се установи по безспорен начин осъществяването на състав на адм. нарушение.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 61, ал. 1 от КТ не е осъществен от фактическа и правна страна от наказаното дружество като процесното решение следва да се остави в сила.

От проц. представител на ответника се претендират разноски за адв. хонорар, които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, доказателствата за изплащането им и предвид възражението за прекомерност, в размер на 500 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 590/17.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13238/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 104-и състав;

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 500 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.